

[M. F. Mortensen.]

Besætningen, baade hvad angaar Ydelse, Afstamning, hele Besætningens Pleje, Dyrenes og Staldens Renholdelse o. s. v. Derfor faar man herved en mere solid Bedømmelse af Mandens Forstaaelse af og virkelige Evne til at drive rationel Kvægavl.

Nu ved jeg ogsaa, at i Forhold til andre Indtægter ved Dyrskuerne spiller Statens Tilskud ikke den Rolle, som det fra anden Side gøres gældende. Dyrskuerne er jo og har altid været en Slags Folkeforlystelse for den Egn, hvor de afholdes. Dyrskuedagen er en hel Fridag, hvor saa godt som alle fra hele Oplandet skal ind til den By, hvor Dyrskuets afholdes — det gælder baade Børn, unge og gamle —, og det kan ikke nægtes, at en saadan Dyrskuedag er en hel Festdag. Der bydes paa noget for enhver. Der er Kageboder, der er Istelte, der er Karruseller, der er Kraftprøver, hvor den mandlige Ungdom noget hen paa Eftermiddagen, naar de føler Kræfterne svulme, kan faa deres unge Kræfter prøvet med 3 Slag for 25 Øre, og der er andre Forlystelser. Jeg tager heller ikke fejl, naar jeg siger, at højst 10 pCt. af de besøgende kommer for at se paa de udstillede Dyr og drage Lære deraf. Ca. 90 pCt. af de besøgende kommer for at faa en Fridag og for at faa en Dag ud af det. Paa denne Maade tilflyder der Landboforeningerne en ikke ringe Indtægt ved Afholdelsen af Dyrskuer. Der er Indtægt ved Entré, ved Indmeldelsesgebyr, og ved de mange Slags Forretninger, der findes paa Dyrskuets, er der Indtægt i Form af Stadepege. Og hvad Udgifterne angaar, kan de i hvert Fald i nogen Grad reguleres ved de udbetalte Præmier.

Ud fra disse Betragtninger finder jeg Besparselsen med Hensyn til Dyrskuer fuldt ud retfærdig, og jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme imod det af Venstre og Konservative stillede Ændringsforslag under Nr. 1.

Vi havde paa et vist Tidspunkt i Udvalget haabet paa at kunne opnaa Enighed med de Konservative, idet det ærede Medlem Hr. Ulrich i Udvalget stillede et Forslag, som Regeringspartierne kunde tiltræde, og som forhaabentlig ogsaa den højtærede Landbrugsminister kunde have tiltraadt, men det ærede Medlems gode og fornuftige Standpunkt kunde ikke finde Anerkendelse inden for hans Parti, og dermed var det ærede Medlem tvunget af en højere Magt til at trække sit Forslag tilbage og gaa sammen med Venstre om det af dem stillede Ændringsforslag. Jeg beklager dette, fordi vi

dermed vilde have sikret Forslaget vedtaget i det andet høje Ting. Nu kan man kun haabe, at Flertallet i Landstinget vil se mere velvilligt paa Forslaget end Mindretallet her i Folketinget. Jeg anbefaler derfor Tingets Medlemmer at stemme imod det af Venstre og de Konservative stillede Ændringsforslag og stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Ministeren.

Formanden: Ordføreren var i sin Tale inde paa at referere, hvad der er foregaaet i det nedsatte Udvalg. Jeg henstiller til følgende Talere ikke at følge dette lidet heldige Eksempel.

Løje: Ved første Behandling af dette Lovforslag udtalte jeg, at de Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme, der i en Aarrække er støttet af Staten, vanskeligt lader sig opretholde i samme Omfang som hidtil, naar der stadig foretages Nedskæring af Beløbene. Dette Forhold bliver naturligvis mere fremtrædende, naar Husdyrproduktionen som Helhed er urentabel, saaledes som Tilfældet har været i de senere Aar, og saaledes som det fremdeles er Tilfældet. Nogle af Landbrugsorganisationerne foretagne Undersøgelser viser, at dette er rigtigt, idet Fremstillingen af større Husdyr paa Dyrskuerne — dette gælder saavel Fællesskuerne som Lokalskuerne — har været stærkt aftagende i de fire Aar, Nedskæringen har været gennemført, ligesom ogsaa Avlsforeningerne er gaaet stærkt tilbage i Antal i de fire Aar. Ogsaa med Hensyn til de i Loven omhandlede Afkomsbedømmelser er Arbejdsfeltet blevet indsnævret betydeligt. Dette er for alle, der har Kendskab til disse Forhold, let forklarligt, thi hele Opdrættervirksomheden kræver en betydelig Indsats af Kapital og Arbejde, og det er givet, at et Arbejde af denne Art maa have en økonomisk Baggrund, det vil sige, der maa være Mulighed for, at man i en nærmere eller fjernere Fremtid kan gøre sig Haab om Vederlag for dette Arbejde. Tilliden hertil maa naturligvis svækkes i en længere Periode med lave, og man kan sige, til Tider katastrofalt lave Priser, og dette viser sig bl. a. paa den Maade, som jeg lige har antydnet, men da dette Arbejde og de Foranstaltninger, der støtter dette Arbejde, i høj Grad underbygger Husdyravlen i det hele, kan vi af rent samfundsmæssige Grunde ikke lade det falde, og derfor burde Lovgivningsmagten i en saadan Periode i